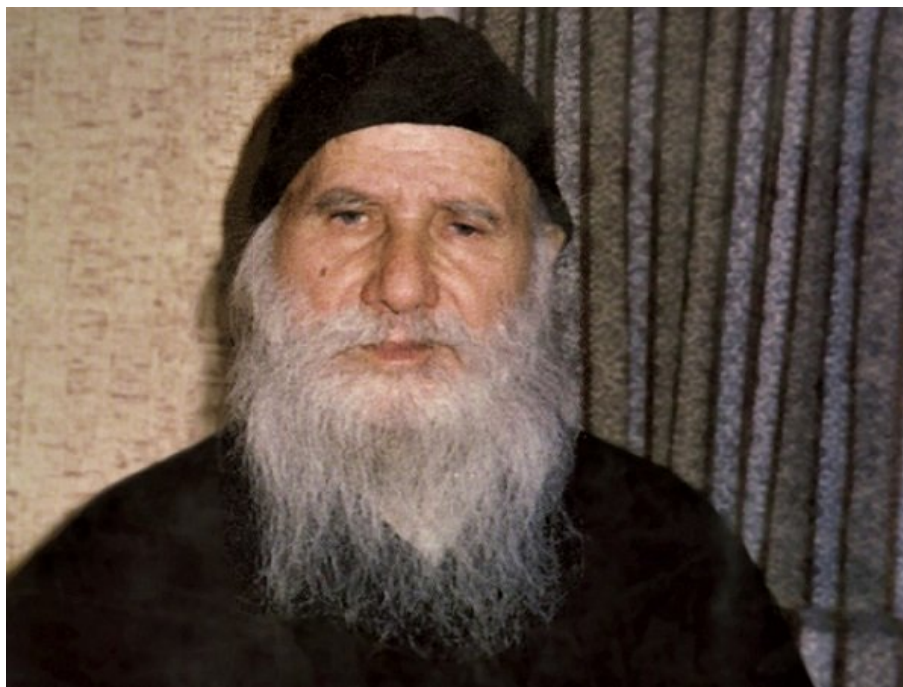

13 Σεπτεμβρίου 2020

Κωνσταντίνος Γανωτής: Οι επισκέψεις μου στον όσιο Πορφύριο ήταν οδυνηρές και ανακουφιστικές συγχρόνως!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Όσιος Πορφύριος (1906-1991).

Τον πληροφορούμασταν [την ύπαρξη του οσίου Πορφυρίου] ο ένας απ' τον άλλον και οδηγούσε τα βήματά μας σ' αυτόν η ανοστιά και η πλήξη της αστικής ζωής. Μία ακαθόριστη ανησυχία μας έσπρωχνε να αναζητήσουμε "κάτι άλλο" από την πεζή καθημερινότητα.

Η ανωριμότητά μας προσδοκούσε και θαύματα, προρρήσεις, διαγνώσεις ασθενειών, οδηγίες θεραπειών και άλλα τέτοια παράδοξα, τροφή στην περιέργειά μας. Ο Άγιος μάς κοίταζε μ' ενδιαφέρον και μας τόνιζε την ανάγκη της προσευχής και της χαράς.

Και δυσκολευόμασταν να δεχτούμε ότι η χαρά μπορεί να προκληθή θεληματικά και ότι η προσευχή είναι ευχάριστη και διαρκής. Ήταν για τον κάθε επισκέπτη ο Άγιος μία παράξενη και ευχάριστη έκπληξη.

Όση ώρα περιμέναμε απ' έξω νοιώθαμε σαν παιδιά του και κοιταζόμασταν με κατανόηση. Πολλοί που είχαν ξανάρθει στον Γέροντα μας διηγούνταν περιστατικά θαυμάτων και αποκαλύψεων, τα περισσότερα σχετικά με την υγεία και με τις ατασθαλίες των νέων που αποδεικνύονταν συνέπειες των κρυφών αμαρτιών των γονέων τους ή της δυσαρμονίας στις σχέσεις τους.

Εκείνο που μας απόπλιζε όλους ήταν οι αποκαλύψεις της οικογενειακής κατάστασης αλλά και της εσωτερικής κατάστασης του καθενός μας, που έδειχνε να τα ξέρη καλύτερα ο Γέροντας πολύ καλύτερα από τον καθένα μας...

Οι επισκέψεις μου στον Γέροντα ήταν οδυνηρές και ανακουφιστικές συγχρόνως. Με

κάποιον φιλόνητο τρόπο μου αποκάλυπτε τις αδυναμίες μου και συγχρόνως μου ενέπνεε την αισιοδοξία ότι μπορώ στο εξής να γίνω καλύτερος.

Και ακόμα ότι όσο διατηρώ την επαφή μου με την Εκκλησία, μπορώ να ελπίζω για την σωτηρία μου. Κι από τους άλλους που περιμέναμε απ' έξω και γνωριζόμασταν μάθαινα ότι τα ίδια συνέβαιναν και σ' αυτούς.

Κάμποσο με σκανδάλιζε η δίψα πολλών καθώς και η δική μου να γνωρίσωμε θαύματα του Αγίου. Αισθανόμουν μία έκπτωση στην ευλάβειά μας, όταν εξέταζα αυτή την τάση μας, που σε πολλούς ήταν έντονη.

Ιδιαίτερα ένοιωθα ότι ήταν ξεπεσμός της ευλάβειας αυτή η δίψα, όταν αντίκριζα και άκουγα τον Γέροντα να μιλάει για τέτοια πράγματα με έντελώς φυσικό τρόπο, σαν να πρόκειται για την καθημερινή μας πραγματικότητα.

Όταν αργότερα μάζεψα πολλές εντυπώσεις και διαβάσματα για τον Άγιο, κατάλαβα ότι ο θεός μας τα έστειλε για να σπάσει το κατεστημένο του κοσμικού φρονήματος και να μας υποψιάσει για την πνευματική ζωή που είναι πέρα από την λογική, την φυσική, την πολιτική και όλα τα τέτοια, αλλά και τα περιλαμβάνει και αυτά με άλλο πνεύμα.

Με το πνεύμα ότι και αυτά είναι δώρα του Θεού για καλή όμως χρήση. Το καλό του θεού μπορούσε να ωφελήσει μέσα σε όλα τα πράγματα. Σε κάποια κοπέλλα συνέστησε να πηγαίνει εκδρομές τις Κυριακές με κάποιο ορειβατικό σύλλογο, σε άλλον έλεγε ότι τα μπάνια στην θάλασσα κάνουν καλό.

Γενικά ο κόσμος στα μάτια του έδειχνε το καλό του πρόσωπο.

Συνεχίζεται

Μαρτυρία του Κωνσταντίνου Γανωτή όπως δημοσιεύεται στο βιβλίο ο "Όσιος Πορφύριος, Μαρτυρίες, διηγήσεις, νουθεσίες", έκδοση Ενωμένη Ρωμιοσύνη.